

## Europese Unie



### Kaderrichtlijn Water (KRW)

#### **Vergroot ambitie en inzet voor het halen van de KRW doelen.**

De KRW-doelen zouden oorspronkelijk al aan het slot van de eerste planperiode (2015) behaald moeten zijn, maar fasering tot 2021 of 2027 is toegestaan. Helaas is de verwachting dat lidstaten de KRW-doelen in 2027 nog niet halen. Dit mag echter geen argument zijn voor Nederland om meer uitzonderingsmogelijkheden te gebruiken en de doelen te verlagen. Alleen voor de aanpak van nieuwe ambities, zoals de aanpak van opkomende stoffen valt fasering van de KRW-doelen na 2027 voor Vewin te overwegen.

De Europese Commissie evalueert momenteel de KRW en haar zogenaamde dochterrichtlijnen zoals de Richtlijn prioritaire stoffen en de Grondwaterrichtlijn. De resultaten hiervan worden in het derde kwartaal van 2019 gepubliceerd. Vervolgens zal de nieuwe Commissie die in 2019 aantreedt beslissen of de KRW wordt herzien.

**i** Kaderrichtlijn Water, Dieter Staat, Mirja Baneke

## Herziening Drinkwaterrichtlijn

### **Behoud de focus van de Drinkwaterrichtlijn: gezond en schoon drinkwater.**

Op 1 februari 2018 presenteerde de Europese Commissie een wetsvoorstel ter wijziging van de Drinkwaterrichtlijn. De link die in het voorstel wordt gelegd met de Kaderrichtlijn Water (KRW) is een belangrijke voorwaarde om de bescherming van drinkwaterbronnen verder te verbeteren. Het is positief dat een risicobenadering wordt geïntroduceerd. Bij de toepassing daarvan moet de verdeling van verantwoordelijkheden duidelijk zijn, en moet er ruimte blijven voor lidstaten voor nadere invulling. Een toetsingskader in de Drinkwaterrichtlijn is nodig om de regelgeving voor chemicaliën en materialen in contact met drinkwater EU-breed te harmoniseren. Bij het vaststellen van waterkwaliteitsnormen zijn het voorzorgsbeginsel en de voorzorgsnorm leidend. De indicatorparameters moeten behouden worden en bemonsteringsfrequenties van parameters dienen risico-gebaseerd te zijn. De informatievoorziening richting consumenten moet zich beperken tot de waterkwaliteit en de bescherming van de volksgezondheid.

**i** Drinkwaterrichtlijn, Jos van den Akker, Mirja Baneke

## Strategie medicijnresten in het milieu

### **Kom in 2018 met een Strategic Approach to Pharmaceuticals in the Environment.**

De Europese Commissie heeft aangegeven in 2018 een strategische aanpak voor geneesmiddelenresten in het milieu vast te willen stellen. Deze strategie wordt al jaren beloofd en loopt steeds verdere vertraging op. Vewin roept de Commissie op snel met de strategie te komen en hierin de Nederlandse Ketenaanpak Medicijnresten uit Water te ondersteunen. De strategie dient concrete maatregelen te bevatten om geneesmiddelenresten in het milieu en drinkwaterbronnen te verminderen. Hierbij worden alle schakels van de keten betrokken, van de ontwikkeling van medicijnen, de toepassing en het gebruik, tot aan de zuivering van rioolwater.

**i** Strategic Approach to PIE (Pharmaceuticals in the Environment), Jos van den Akker, Lieke Coonen

## REACH

### **Houd expliciet rekening met de effecten op drinkwaterbronnen in REACH en classificeer PMT-stoffen als Zeer Zorgwekkende Stoffen.**

De huidige REACH-regelgeving en de uitvoering daarvan houden onvoldoende rekening met het drinkwaterbelang. Het is daarom essentieel dat de relatie tussen REACH en de doelen van de Europese Kaderrichtlijn Water benadrukt wordt en dat bij beoordeling en gebruik van chemische stoffen expliciet getoetst wordt aan effecten op drinkwaterbronnen. Op dit moment richt REACH zich in de praktijk op PBT-stoffen (persistent, bio-accumulerend en toxisch). Hierdoor blijft een voor drinkwaterproductie belangrijke groep van verontreinigende stoffen buiten beeld: de persistente, mobiele en toxische (PMT) stoffen. Voorbeelden van dergelijke stoffen zijn PFOA en GenX. Vewin ondersteunt het initiatief van het Duitse Umwelt Bundesamt (UBA) om PMT-stoffen in REACH-verband te classificeren als Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS), zodat het gebruik en de lozing ervan in beginsel afgebouwd moeten worden.

**i REACH, Jos van den Akker, Mirja Baneke**

## Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB)

### **Zorg dat het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid bijdraagt aan het halen van waterkwaliteitsdoelen ('verblauwing').**

Het huidige GLB loopt tot 2020. In juni 2018 zijn de voorstellen voor het toekomstig GLB door de Europese Commissie gepresenteerd. In de voorstellen is de verbetering van de waterkwaliteit nog onvoldoende en te weinig concreet opgenomen. Het is van groot belang dat het Europees landbouwbeleid bijdraagt aan de bescherming van grond- en oppervlaktewater tegen verontreinigende stoffen uit de landbouw, met name als het gaat om drinkwaterbronnen.

Hiervoor is een 'verblauwing' van het GLB noodzakelijk: de maatregelen uit het GLB moeten bijdragen aan het halen van Europese waterkwaliteitsdoelen, bijvoorbeeld uit de Kaderrichtlijn Water. In het huidige voorstel krijgen lidstaten meer ruimte voor uitwerking van het GLB op nationaal niveau. Hiervoor is een stevig Europees wetgevend kader met heldere doelen op het gebied van bodem- en waterkwaliteit onontbeerlijk, gecombineerd met een ambitieuze nationale aanpak om deze doelen te halen.

**i Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, Dieter Staat, Mirja Baneke**

## Europese richtlijn tot bescherming van de kritieke infrastructuur

### **Houd de Nederlandse drinkwatervoorziening buiten de Europese kritieke infrastructuur en de scope van de EPCIP-richtlijn.**

In 2008 is de Europese Richtlijn tot bescherming van de vitale infrastructuur (EPCIP-richtlijn) opgesteld. Doelstellingen van de richtlijn zijn identificatie van Europese vitale infrastructuren en betere bescherming hiervan om de continuïteit zoveel als mogelijk te borgen. Binnenkort wordt de EPCIP-richtlijn geëvalueerd waarbij onder andere naar de reikwijdte van de richtlijn wordt gekeken. Vewin houdt vast aan het eerdere standpunt, namelijk dat de Nederlandse drinkwatervoorziening geen onderdeel is of moet worden van de Europese kritieke infrastructuur. Uitval van de regionaal georganiseerde drinkwatervoorziening in Nederland heeft namelijk géén grensoverschrijdende impact. De Nederlandse drinkwatervoorziening maakt wel onderdeel uit van de nationale top-vitale infrastructuur. De bijbehorende eisen op het gebied leveringszekerheid en continuïteit staan in de Drinkwaterwet en het Drinkwaterbesluit.

**i** European Programme for Critical Infrastructure Protection (EPCIP), Dieter Staat, Sabine Gielens

## Richtlijn Consumentenrechten

### **Zorg dat consumenten vanaf de eerste dag van levering voor drinkwater betalen.**

De EU-Richtlijn Consumentenrechten en de Nederlandse wet kwalificeren het afnemen van drinkwater zolang nog geen contract is afgesloten als ongevraagde levering. Daardoor zijn consumenten niet altijd verplicht te betalen voor de eerste periode van hun watergebruik. Consumenten maken hier soms misbruik van en stellen de contractsluiting zoveel mogelijk uit. De kosten hiervan komen voor rekening van alle waterconsumenten. Om dit probleem te ondervangen kunnen drinkwaterbedrijven sneller tot afsluiting overgaan, bijvoorbeeld bij verhuizing. Dit leidt echter tot gezondheids- en hygiënerisico's, schaadt de consument en werkt verder kostenverhogend. Bescherming van consumenten tegen ongevraagde levering van drinkwater is in Nederland onnodig omdat drinkwaterbedrijven geen commercieel oogmerk hebben. Consumenten moeten vanaf de eerste dag van waterlevering voor hun drinkwater gaan betalen. De Richtlijn en de Nederlandse wet zouden op dit punt moeten worden aangepast. De bedenktijd van 14 dagen bij contractsluiting moet voor drinkwater om dezelfde reden verdwijnen.

**i** Richtlijn Consumentenrechten, Dieter Staat, Frederieke van der Hoek